

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

ducentforeningen maatte man ogsaa forhandle med Mellemeddene, Forhandlerne, og her er der ikke mindre end 6 rivaliserende Organisationer, hvoraf, saa vidt jeg ved, mindst 2 har Bestyrelse i Provinsen. Dem skulde man ogsaa have indkaldt og tale med. Alt dette medførte, at Afgørelsen trak ud, saa man først kunde læse den i Bladene i Gaar.

Jeg er enig med det ærede Medlem om, at det har været for længe, og er sindet at give Udtryk herfor over for Prisdirektoratet. Imidlertid er det et meget stort Spørgsmaal, om det har haft saa katastrofale Virkninger, som det ærede Medlem fremhæver, eller rettere, det er ikke noget Spørgsmaal, for det har ikke haft katastrofale Virkninger. Man har nemlig i Aar haft en langt, langt større Formbrændsels- og Briketproduktion end i samme Tidsrum i Fjor. Jeg kan nævne, at i April Maaned i Fjor var Produktionen 4 000 t, i Aar 40 000 t, i Marts i Fjor var Produktionen 7 400 t, i Aar 72 000 t, i Februar i Fjor var Produktionen 19 000 t, i Aar 81 000 t, i Januar i Fjor var Produktionen 30 000 t, i Aar 97 000 t. Man vil altsaa forstaa, at der langtfra har været Tale om en Standsning af Produktionen, den har tværtimod været langt mere livlig end i Fjor, hvilket beror paa, at man har haft Smuldet fra i Fjor at producere af. Virkningerne af denne virkelig beklagelige Forsinkelse har altsaa ikke været af den Art, som det ærede Medlem vilde antyde.

Der har altsaa været en stor og tilfredsstillende Produktion af Formbrændsel, som nu, da Priserne er kendte, vil kunne fortsættes, og den mest passende Maade at afslutte denne Debat paa, hvis det bliver Afslutningen, er at sige, at Opfordringen til at købe indenlandsk Brændsel stadig staaer ved Magt. Det er virkelig en meget alvorlig Situation, vi kommer ud i, hvis man inden for Erhvervslivet, og blandt Brændselsforbrugerne i øvrigt, paa Grund af en almindelig Optimisme omkring Marshall-Planen m. v. ikke køber indenlandsk Brændsel i Tide. Jeg vil lægge det høje Tings Medlemmer paa Sinde, hvor de maatte komme frem, at slaa et Slag for, at det indenlandske Brændsel bliver aftaget, idet vi ellers risikerer at komme til at fryse til Vinter.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Ladefoged til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder:

Med hvilken Begrundelse kan der bevilges Bilister til England Valuta til Benzin gennem Tyskland til belgisk eller fransk Havn, naar der ikke kan bevilges Valuta til samme Brug gennem Sverige til Norge?

Ladefoged: Det var med forstaaelig Glæde, man for et Par Maaneder siden modtog et Budskab fra den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart om, at der nu kunde stilles et bestemt og meget rimeligt Valutabeløb til Raadighed for de Turister, der i Aarets Løb kunde afse Tid og Penge til et Besøg i England eller Norge. Det har sikkert ogsaa for den højtærede Minister selv været en behagelig Oplevelse at kunne bringe et Budskab af den Art ud til sine Landsmænd. Meddelelsen virkede da ogsaa som et Solstrejf i det Halvmørke, som vort restriktionsmættede Land befinder sig i. Mange Mennesker gik straks i Gang med Forberedelser til den kommende Sommers Ferie i Udlandet. Ogsaa mange Bilister fik travlt med Dispositioner i samme Retning. Men nu viser det sig, at man har gjort Regning uden Vært, thi medens man tidligere har kunnet komme til Norge via Sverige, naar Benzintanken var fyldt op herhjemme, og man eventuelt havde nogle Liter ekstra med i en Dunk, er den Udvej spærret i Aar. Man kan faa Lov til at køre igennem Tyskland til franske, hollandske eller belgiske Kanalhavne og derfra fragte Vognen med til England, men den kortere Vej gennem Sverige til Norge faar man ikke Lov til at køre. Det er jo meget begrænset, hvor mange Vogne der søværts kan bringes til Norge, og det falder ganske almindelige Mennesker svært at fatte, hvilken Visdom der har bragt Myndighederne til at gøre Adgangsbetingelserne til de to Lande saa forskellige.

Hvis den højtærede Minister vil give en plausibel Forklaring herpaa, vil jeg være ham meget taknemmelig, men mere taknemmelig vilde jeg naturligvis være, om Ministeren kunde bringe denne Skævhed til Ophør og give vore Bilister Mulighed for at komme den letteste og billigste Vej til Norge, og det sker jo bedst ved at ophæve Forbudet mod at køre gennem Sverige.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det er rigtigt, at der er Mulighed for at tilbagelægge Vejen herfra til England med Bil igennem Nordeuropa. I Forbindelse med den betydelige Lettelse, der har fundet Sted af Rejsemulighederne til England, har Nationalbanken og Han-